

عنوان مقاله:

حاشیه نشینی و مخاطرات طبیعی موانع توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کیومرث ملکی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

اقبال پاهکیده - عضو هیات علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور

محمد علی نجم الدینی - کارشناس ارشد حقوق دانشگاه تبریز و مشاور حقوقی شهرداری کلانشهر تبریز

خلاصه مقاله:

در نظام اقتصاد جهان، شهرنشینی نیز همگام با رشد جمعیت، بطور روزافزونی در حال گسترش است، مهمترین پدیده ناشی از گسترش بی رویه شهرها، حاشیه نشینی یا اسکان غیر رسمی است. مناطق حاشیه نشین به دلیل ساخت و ساز نامناسب و غیراصولی همواره در معرض آسیب های ناشی از بلایای طبیعی قرار دارند. امروزه در شهرها مسائل و معضلات حاشیه نشینی به همراه مخاطرات طبیعی از جمله چالشهای جدی فراروی برنامه ریزان شهری، جهت دستیابی آنان به توسعه پایدار شهری محسوب می شود. این مقاله با روش توصیفی و کار کتابخانه ای درصدد است که علل بوجود آمدن حاشیه نشینی و دلایل شدت یابی و تسریع مخاطرات طبیعی در این مناطق همچنین رابطه این دو پدیده با توسعه پایدار شهری، مورد بررسی قرار دهد. نتایج حاصل از پژوهش بیانگر ضرورت توجه به مناطق حاشیه نشین، برنامه ریزی های منسجم و عقلایی را در سطوح ملی و بخصوص منطقه ای و محلی، سرمایه گذاریهای زیر بنایی جهت شناسایی مناطق خطر و اصلاح و مقاوم سازی ابنیه و اماکن از سوی بخش دولتی با مشارکت مردم، افزایش خسارات سوانح طبیعی بویژه در مناطق فقیر نشین و نیز ضرورت مداخله هر چه بیشتر دولت در بازار زمین و املاک است.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، مخاطرات طبیعی، طرحهای شهری، برنامه ریزی شهری، توسعه پایدار،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/408037>

